

15-1-1963

Çok muhterem Profesör Bey,

Mazur görürseniz Sizi yeniden mektubumla rahatsız edeceğim. İki ay önce acil olarak istediğim vize şu ana kadar verilmedi.(Mektubun yan tarafı yırtık olduğu için okunmuyor).

....Şimdi tamamen şüpheye düşmüş durumdayım. Bürokrasinin büyük denizinden bir yerde kalmasından başka bir şey durum olmadığını düşünüyorum. Bir kez daha işi hızlandırmanızı Sizden istirham edeceğim çünkü büyükelçilikten söyledikleri üzere Sizin uzakta olmanız nedeniyle Dışişleri Bakanlığı'ndan Sizden referans alamayacaklar. (Vize talep sayfasında Türkiye'de bir tanıdık yani davetiye belirtmek gerekiyor, ben de Sizin adınızı yazdım.) . Samimi olmak gerekirse Sizden tüm bunları çok zoraki talep ediyorum çünkü ben burada davetiye işiyle ne kadar uğraşmış olsam da şu ana kadar bir sonuca ulaşamadım. Bununla ilgili ayrıntılardan şimdi Size bahsedemiyorum ama daha sonra yüz yüze geldiğimizde anlatacağım. Bu nedenle bu zorluklardan Sizi haberdar etmeyi zaruri olarak görüyorum. Bu konuda daha önce yazmıştım ama şimdi bunlara tekrar değiniyorum. Çünkü Sizden yeni bir talebim olacak, vize talebime ait işlemler için tamamen Sizin değerlendirmenize (görüşünüze) güvenmem gerekiyor. Sanırım şimdiye kadar bana karşı gerektiğinden fazla asil (yüce gönüllü) oldunuz.

Profesör Rásonyi Bey, bu günlerde yazacak şimdi Ankara'dan onun adına davet ve vize göndereceklerine dair elçilikten bir bilgilendirme aldı. Muhtemelen en kısa sürede pasaportu da alacak.

Saygımın bir ifadesi olarak, Sizin iyiliklerinize duyduğum minnetin küçük bir nişanesi olması için Size mütevazı çalışmamı gönderiyorum. Kıymetli mektubunuzu bekleyerek derin saygılarımın ifadesini kabul ediniz.

Gyula Káldy-Nagy